

ads letter to friends etc
rior to moving to America.

Leeuwarden, 17 Sept. 1949.
Fonteinstraat 18, Tel. 7737.

Beste familie, vrienden en bekenden.

Gister ontvingen wij van het Amerikaanse Consulaat emigratie-visa voor ons gehele gezin. Wij hebben passage geboekt voor de Nieuw Amsterdam, welke op 6 Dec. 1949 uit Rotterdam vertrekt.

Voor velen zal deze mededeling wel zeer onverwacht komen en mogelijk ook wel onbegrijpelijk zijn. Wij willen daarom een kleine toelichting geven.

Sinds 1945 hebben wij interesse gehad en ook stappen ondernomen om Nederland te kunnen verlaten. Door tussenkomst van familierelatie en vrienden is getracht elders een bestaan verzekerd te krijgen en de noodzakelijke hulp te verkrijgen, welke nodig is om in een ander land binnen gelaten te worden. In 1947 zijn enkele pogingen mislukt, omdat niet voldoende zekerheid en hulp verkregen werd, doch door de bijzondere medewerking van een goede kennis, die sinds 1947 naar de V.S. vertrok, is het ons thans mogelijk de grote stap naar de V.S. te doen.

Waarom wij een zo belangrijke en onzekere onderneming nog aandurven? Omdat wij bij alle plannen en overwegingen van de laatste jaren, niet zijn afgégaan op onze eigen beperkte gezichtskring, doch ons voor alles steeds hebben afgevraagd: "Kunnen wij een zegen van God verwachten als wij besluiten ons land te verlaten en elders een nieuwe toekomst op te bouwen".

In gedurig gebed hebben wij onze emigratieplannen aan God voorgelegd en Hem gevraagd om verstand en wijsheid om ons die beslissing te doen nemen, welke niet alleen gunstig voor onze materiele belangen zou kunnen zijn, doch waardoor onze geestelijke belangen niet geschaad zouden worden.

Alhoewel wij wel veel interesse hadden om te emigreren, hebben wij pas zeer onlangs, n.l. op 7 Sept. j.l. uiteindelijk onze beslissing genomen. Wij zijn ervan overtuigd, dat deze beslissing een enorme invloed op ons verdere leven zal hebben, dat wij de eerste jaren zeker en misschien zelfs wel langere jaren veel moeilijkheden zullen ondervinden. Doch wij zijn ook overtuigd, dat de Heere, Die het heelal bestuurt, ook Zijn trouwe Vaderzorg niet aan ons zal onttrekken, als wij op Hem blijven vertrouwen. En dit vertrouwen op God, Die overal ter wereld dezelfde is en Wiens almacht nergens verkort is, doet ons opgewekt en vol goede moed de toekomst in Amerika tegemoet gaan.

Dat de zorg (niet bezorgdheid) voor onze kinderen het grootste gewicht in de schaal heeft gelegd, behoeft vrij zeker geen betoog. Dat de economische toestand van ons land, de gehele situatie in Europa, de teleurstellingen welke ook wij na de afgelopen oorlog ondervonden en nog vele andere factoren een rol hebben gespeeld bij het nemen van onze beslissing is begrijpelijk. Dat de bezwaren welke er zijn, niet te licht zijn geacht, daarvan kunt U overtuigd zijn. Het grootste bezwaar was wel voor ons het feit, dat in de plaats van bestemming geen Christelijke School en zelfs geen orthodox Christelijke Kerk is. Dit feit heeft ons het nemen van de beslissing wel heel erg moeilijk gemaakt, doch na rijp beraad hebben wij toch besloten de hulp, welke ons vanuit deze omgeving wordt aangeboden, te accepteren als een middel om in de Verenigde Staten binnen te komen. Mocht na verloop van enkele jaren blijken, dat de opvoeding van onze kinderen in Christelijke zin, zoals wij menen dat wij verplicht zijn deze te geven, te veel bezwaren en mogelijk geeste-

lijk nadelige gevolgen zou kunnen opleveren, dan hopen wij in staat te zijn ons in Amerika te verplaatsen naar een plaats waar meer kerkelijk leven aanwezig is. Wij vertrouwen dat God ons als ouders in staat zal stellen in ons eigen gezin zoveel meer zorg aan de Christelijke opvoeding te kunnen besteden als in het openbare leven te weinig wordt ontvangen.

Onze eerste plaats van bestemming is Salt Lake City in de staat Utah. Daar woont een vriend, die ons in eerste instantie ontvangt, voor arbeid zorgt, de huisvesting zal regelen en tot heden getoond heeft niet alleen met woorden, doch ook met daden bijstand te willen verlenen. De bedoeling is de eerste tijd met handenarbeid de kost te verdienen, totdat wij voldoende ingeburgerd zijn en dan te trachten in de handel verder een bestaan te verkrijgen. Of het zal gelukken, weten we niet, wat we wel weten is, dat er veel moeilijkheden en tegenslagen overwonnen zullen moeten worden. We hopen aan elkaar voldoende steun te zullen hebben om de moeilijkheden te boven te komen en wij vertrouwen, hoe het ook moge gaan, in Gods hand te zijn.

Dat slechts weinigen van onze plannen wisten, vindt zijn oorzaak in het feit, dat wij niet graag wilden, dat hierover algemeen gepraat zou worden, de praktijk heeft ons geleerd, dat "men" dan alles beter wist als de betrokkenen zelf. Het is ook daarom dat wij thans al onze familie-relaties, vrienden en bekenden gelijktijdig ditzelfde schrijven toezenden, opdat U allen gelijkelijk geörienteerd bent.

Wij hopen van velen nog persoonlijk afscheid te kunnen nemen of nog nader met hen te corresponderen. De tijd voordat wij vertrekken is beperkt en nog veel aangelegenheden zullen geregeld moeten worden. Het afscheid van allen met wie wij hier banden hebben zal niet gemakkelijk zijn, voorzover U er aan mee kunt werken, dat het niet onnodig verzwaard wordt, zal door ons erg op prijs worden gesteld. Mochten in onze naaste omgeving nog personen zijn, die voor zich of relaties iets van onze inboedel kunnen en willen overnemen, dan zullen wij dit graag binnenkort vernemen. Meubilair kunnen wij niet meenemen, wel nemen wij kleding, dekens, serviesgoed en dergelijke mee.

Tot kort voor ons vertrek hopen wij onze normale dagelijkse arbeid te blijven verrichten, terwijl wij circa twee weken voor ons vertrek het geheel denken op te breken, in te pakken, te verzenden en nog in staat te zijn persoonlijk enkele familieleden te bezoeken.

Met hoogachting en hartelijke groeten,

E. Bultsma.